

Stary musi ryzykować

Rozmowa z Krystyną Meissner,
dyrektorem Starego Teatru
w Krakowie

ROMAN PAWŁOWSKI: Kieruje Pani Starym Teatrem od początku roku. Czy pierwszy sezon był udany?

KRYSZYNA MEISSNER: Tak, choć w teatrze nie było wydarzeń, jeśli nie liczyć „Fausta” – jedynej premiery w mojej połowie sezonu. Sezon był udany, bo udało mi się skonfrontować ze Starym Teatrem, rozpoznać go.

Kiedy rozpoczęła Pani zwalnianie aktorów, część zespołu zażądała Pani odejścia, doszło do dyskusji na łamach prasy, bronił Pani Andrzej Wajda. Czy tak sobie Pani wyobrażała tę konfrontację?

– Byłam zaskoczona formą konfliktu, to nie powinno wyciekać brzydka plotką na publiczne forum. Stary Teatr jest przyzwyczajony do rzeczy, które ja naruszyłam. Ale w ten sposób możemy zacząć rozmowę o przyszłości.

Na czym będzie polegać reforma Starego Teatru?

– Nie mam gotowych rozwiązań, sama szukam. Przede wszystkim muszę poluzować przyzwyczajenia, które teatr zmieniają w fabrykę. Trzeba stworzyć nową generację aktorów i reżyserów, w tym widzieć przyszłość teatru. Druga rzecz: przewietrzenie zespołu, na pewno zmniejszenie go i obrócenie ludzi twarzą do przyszłości, bo oni żyli dotąd wielką przeszłością. Chodzi także o wy-

ANNA WŁOCH

znaczenie celów, czym ma być Stary Teatr, nie tylko w Polsce, ale i w Europie. **Dla niektórych krytyków Stary Teatr to druga scena narodowa. Dla turystów – jeszcze jedna atrakcja do zaliczenia w Krakowie. A dla Pani?**

– Chcę, aby w tym teatrze można było wypracowywać ryzykowne, wielkie spektakle. W przeszłości powstawały tutaj przedstawienia zaskakujące. Dzisiaj te spektakle wspomina się jako wielkie sukcesy, ale w momencie powstania były kontrowersyjne, wtedy gotowało się w Krakowie od opinii. Taka atmosfera byłaby wspaniała dzisiaj, ale po to, by zaistniała, trzeba się otworzyć na ryzyko. **Jakie znaczenie ma dla Pani otwarcie Teatru Narodowego?**

– Zmusza do określenia się. Będzie mi trudno, bo Narodowy Jerzego Grze-

gorzewskiego określił się bardzo zdecydowanie, jest to kontynuacja linii Studia. Na Stary Teatr spada obowiązek wystawiania repertuaru polskiego: klasycznego i współczesnego.

Co teatr zagra w przyszłym sezonie?

– Andrzej Wajda reżyseruje „Kłatwę” Wyspiańskiego. Grzegorz Jarzyna wystawi „Iwonę, księżniczkę Burgunda” Gombrowicza. Wiązę duże nadzieje z tym młodym reżyserem, podobnie jak z Iwoną Kempą, która wystawi własną adaptację „Wspólnego pokoju” Uniwskiego. Po Bożym Narodzeniu Wajda chce rozjaśnić repertuar „Słomkowym kapeluszem” Labiche’a. Później „Miarka za miarkę” Szekspira w reż. Tadeusza Bradeckiego, potem prawdopodobnie druga część „Fausta”. Na nowej scenie kameralnej Siergiej Arcybaszew wystawi „Trzy siostry”. Będzie to pierwszy z reżyserów zagranicznych, których zamierzam zapraszać.

Czy sprowadzając reżyserów z zagranicy nie odbiera Pani szansy młodszemu pokoleniu z kraju?

– Nie, to jest stymulacja starszych i rodzaj konkurencji, która jest Staremu Teatrowi bardzo potrzebna.

Czy wierzy Pani, że kryzys w tym teatrze skończy się?

– Swinarski podobno mówił, że teatr może żyć w okresie rozwoju siedem lat, ale myślę, że minęło już tyle lat dolka artystycznego, że może te lepsze lata przyjdą teraz.

Rozmawiał **ROMAN PAWŁOWSKI**